

Αποτελεί δίδαγμα της κοινής πείρας ότι προϋπόθεση για να λυθεί οποιοδήποτε πρόβλημα, είναι να διαπιστώ σουμε την ύπαρξή του.

Έτσι για παράδειγμα, όταν κάποιος για οποιονδήποτε λόγο έχει απώλεια των ατομικών του εσόδων, αντιλαμβάνεται την ανάγκη να μειώσει τα έξοδά του. Αν τώρα κάποιο πρόβλημα το έχουν περισσότεροι του ενός, τα πράγματα περιπλέκονται, αφού σπάνια δύο άνθρωποι βλέπουν τα πράγματα από την ίδια σκοπιά.

Εμείς οι Έλληνες, που συχνά διαφωνούμε και με τον εαυτό μας, είναι μάλλον απίθανο να καταφέρουμε ποτέ να δούμε και πολύ περισσότερο να συμφωνήσουμε για τη λύση οποιοδήποτε προβλήματος.

Συνήθως σε περιπτώσεις διαφωνιών είναι απαραίτητη η παρέμβαση τρίτων για να αντιμετωπισθεί το οποιοδήποτε ζήτημα. Βεβαίως η παρέμβαση δεν έχει καμιά σχέση με αφιλοκερδή βοήθεια, στοιχίζει ακριβά.

Η πικρή αυτή αλήθεια επιβεβαιώνεται με τον πλέον τραγικό τρόπο στις μέρες μας:

Η ισχυρή Ελλάδα, η χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης, αδυνατεί να εξασφαλίσει τα φάρμακα των πολιτών της που πάσχουν από καρκίνο!!!

Δηλαδή, τους οδηγεί στο θάνατο!!!

Πώς διάολο έγινε αυτό;

Μια πρώτη εκδοχή είναι ότι λείπει ο καλός μας Υπουργός. Αυτός, καθώς με ευκολία στρογγυλεύει τα πράγματα, δεν θα δυσκολευόταν να μας πείσει ότι οι μόνοι που ευθύνονται είναι οι ίδιοι οι καρκινοπαθείς.

Γιατί, είχαν για παράδειγμα κάποια ανάγκη να καπνίζουν;

Μια δεύτερη, ότι η Ελλάς, έχει τόσα χρέη, που είναι πλέον πτωχή. Δεν έχει ευρώ να πληρώσει τους φαρμακοβιομήχανους και τους έμπορους του φαρμάκου και οι τελευταίοι, που βλέπουν ολόμαυρο το μέλλον μας, αρνούνται στην χώρα μας την οποιαδήποτε πίστωση.

Είναι όμως τόσο πτωχή η Ελλάδα μας. Δεν παράγει πράγματι τίποτε; Οι πολίτες της δεν εργάζονται, αλλά κάθονται κάθε μέρα κάτω από τα πλατάνια και πίνουν τα ούζα τους, αρμενίζοντας στα πέλαγα, όπως βεβαιώνει τους συμπολίτες του, εταίρος και μάλιστα Υπουργός συμμάχου -πλέον- χώρας;

Τον τελευταίο καιρό, μάλιστα, όσοι μετέχουν στη διοίκηση των χωρών της βόρειας Ευρώπης, άτομα δηλαδή που ξεχωρίζουν για την οργανωτική τους δεινότητα, τη δυναμική τους, την πειθαρχία τους, την τάση τους για δημιουργικότητα και κυρίως για τις ασφαλείς προβλέψεις τους για το μέλλον, έχουν για μας και την πατρίδα μας... τον καλό τους το λόγο.

Όλοι αυτοί συμφωνούν σε μια κυρίως διαπίστωση: Το χρέος μας που είναι μεγάλο και πρέπει "πάση θυσία" να επιστραφεί.

Και δια του θανάτου των καρκινοπαθών;

Γιατί;

Όπως και να το κάνουμε, το χρέος μάλλον δεν δημιουργήθηκε από τους τελευταίους.

Είναι σίγουρα συνέπεια της ικανότητας των δικών μας οικονομικών φωστήρων, που δανειζόντουσαν χωρίς μέτρο και χωρίς αιδώ.

Αλλά οι τελευταίοι δεν μπορεί να ήταν κάτι εντελώς διαφορετικό, από τους αραχτούς των πλατάνων.

Πώς πείσθηκαν οι πανίσχυροι διορατικοί και με οργανωτική δεινότητα εταίροι μας, και συνέχιζαν στην προ Τιτανικού εποχή, να μας δανείζουν;

Πού στο διάολο απέβλεπαν;

Στην μείωση των αναγκών μας με σύγχρονους Καιάδες; Σ' αυτή την Ευρώπη βλέπουμε το μέλλον μας; Ίσως.

Θα το μάθουμε στις 18 Ιουνίου;

Σύντομο Βιογραφικό *ΗΛΙΑΣ Ν. ΚΟΛΙΟΥΣΗΣ

Ο Ηλίας Ν. Κολιούσης γεννήθηκε στη Βερενίκη Ιωαννίνων το 1954, όπου έζησε μέχρι το 1967, χρόνια κατά την οποία μετανάστευσε στην πρωτεύουσα της χώρας.

Από τότε κατοικεί στην Αθήνα.

Το 1983 ορκίσθηκε δικηγόρος Αθηνών και τον ίδιο χρόνο εισήλθε, ύστερα από εξετάσεις, στο Δικαστικό Σώμα.

Ως εισαγγελέας στο Πρωτοδικείο Αθηνών και αργότερα στο Εφετείο Αθηνών, ασχολήθηκε με χιλιάδες έρευνες, οι οποίες είχαν ως αντικείμενο την παραβίαση της ποινικής νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος και τις καταπατήσεις δημοσίων κτημάτων.

Η υπόθεση "Βατοπεδίου" ήταν η τελευταία , με την οποία ασχολήθηκε.

"Δεν συνεμορφώθη προς τας υποδείξεις" και παραιτήθηκε τον Οκτώβριο του 2008.

Εκτοτε είναι Δικηγόρος Αθηνών.

ΗΛΙΑΣ Ν. ΚΟΛΙΟΥΣΗΣ*